

Emnenr: 7 Fylke: Sjø-Verndelag
 Tilleggsspørsmål nr: Herred: Skarum.
 Emne: Skav. Bygdelag: Råbygda.
 Oppskr. av: Anders Fjell Gard: Fjell.
 (adresse): Svorkland. G: nr: 41. B: nr: 5.

Jeg har delvis spurt en del
 andre om dette emne.

Svar.

1. Her i bygda bruktes skav mer enn
 ikke no. Her for brukte de
 det mer. Her spesielt navn
 på det blir det ikke, det
 blir helst kalt hjelpe for.
2. Nei, ikke noe spesielt.
3. Kan rett og skov - rett og
 skavvå - skal skavvå.
4. Ja, skav er litt kjent for
 i her, og det vart kalt skav
 b. Det ble reknet som hjelpe
 i vanskelige år.
5. Det ble helst reknet rogn.
 Borte ble aldri kjent. Rogn
 ble reknet som det beste.
6. Ikke noe huslag er blitt
 kalt skav eller skjorta.
7. Det er ikke kjent noe
 rim eller dikt om skav her.
- 8a. Det var bare kyme som
 fikk skav.
- 8b. Det var helst i vikingen
 at kyme fikk skav.

6. Du fik skaret for sig
sjøl. d. Det var for det
meste rogn som hele biskek,
og enten dyra åt olden
eller ikke, kan ikke jeg
sige på.

9. Det var mere mjølk
når byrne fik skav.

k. Det var fint mjølk
og mye romme på den.

c. Dyra fikk vist ikke
så mye at det var
noen særlig kisk smak.

10. En tok skav av den
veden som du måtte
ha til biskek. k. Vil
bursved er her bare brukt
gran, og den ble aldri
skaret.

11. Som jeg nevnte tok de
bare skav av ved som
ble brukt til biskek hvor.

12. —

13. Nei, deffes ordet kjemmer
er ikke her.

14. Om våren ble den helst
brukt, for det var da
de tungste her mest, og
sammenhengig var den da
størst å skare. b - c -

15. Det var helst i vedkjukt
de holdt seg med skavinga.

16. De brukte både toke-
kniv og skavkniv. b. jeg kan

11
3
ikke tegne dem op, da jeg
aldri har set en slik
kniv. c. De andre givros-
målere kan jeg ikke være på.

17. Her holdt de i skarveden
med i hand og skåret med den
andre. De havde altså ikke
noen speciell udskær. til dette
arbeid.

18. De havde som sagt ingen
speciell udskær.

19. De satte vel debvis, og da
holdt de i skarveden med i
hand, og kniven med den andre,
og så drog de ved den og
holdt kniven rolig.

20. Her havde de ikke noe
navn på den.

21. De kalte borken "skarv."

22. De tok også av store
stokker, for det var bunn-
ved, som ble brukt.

23. Jeg vet ikke hvor den ved
ble kalt, det var vel
helt ikke noe navn på
den.

24. De skåret av helt inn
til vedens.

b. Noen kunne vel være
merre enn andre, men
dysa er vel all bork like
godt.

25. til anminnelighetsbunn =

ved.
 26. No blir det nok
 aldri myttet, og det er
 nok så å se på det ble
 stutt med dette. No
 har en mye mere høy
 enn før i tid, og da be-
 høver en ikke skav da
 det blir alt for mye
 arbeid.

Erne, nr. 8. Skav.

1. No blir det sagt like brukt; men
 før ble det brukt en del. Men det
 var helst tærvekjerer som de
 brukte. Det brukt med laivest på,
 tatt om sommeren.
2. En hadde ikke noe spesielt navn
 på dette, og en hadde blylenging en
 spesielt skole før å kjøre det
 hjem.
3. Det ikke så mye om, når
 bit ble hentet; men kvister
 tok de om sommeren mens
 tærvekjerer var helt gjort for det
 måtte de ha med. En tok
 for det mest kvister av bærne
 i skogen; men det som var
 særlig kjört de hjem og kvistet
 der.
4. De brukte delvis kollektiv-
 tjønne (i tjønne) (sigd) og itis.
5. Det var særlig som fjell-
 kvist og den fjell de for og
 fjell

uover.
Omme av. 8. Skov.

1. No blir det worst like briket; men
for bli det briket endel. Men det
om helst tanvokjuren som de
brikke. Det kvist med kvist på,
fatt om sommeren.

2. En hadde ikke noe spesielt navn
på dette, og en hadde blylaxing en
spisitt. Skok for å kjøre det
heime.

3. Det ikke vi unge om, når
bit bli briket; men kvisten
tok de om sommeren mens
tanvokjuren var helt grønt. For det
måtte de ha mud. En tok
for det mest kvisten av brenne
i skogen; men det som var
svært kjört de heime og kvistet
der.

4. De brukte delvis kollektiv
sjønne (i sjønne) (sigd) og oks.

5. Det var samme som fjelt
kvist og den fjelt de for og
gjøt

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

1451

6. De hadde den i loa under
veggen til borkings. Så
tok de i kjure når
samme stulle ha noe, de
slapp altså aldri samme
inn i loa

7. Den skikken er her
ikke kjent.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

1451